

Směrnice vedoucí katedry pedagogiky a psychologie č. 7/2016

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

(1) Tuto směrnici vydává vedoucí katedry pedagogiky a psychologie (dále též jen „vedoucí katedry“) na základě čl. 18 opatření děkana č. 5/2016 o studiu (dále jen „opatření děkana“).

(2) Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované katedrou pro obor **Učitelství odborných předmětů** (dále jen „UOP“).

Část II.

Oborová část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

(1) SZZ zpravidla zahrnuje několik samostatně hodnocených zkoušek z jednotlivých předmětů SZZ (dále jen "zkouška z předmětu SZZ"). Zkouška z předmětu SZZ se může členit na dílčí součásti; ty jsou však hodnoceny souhrnně jednou známkou za celou zkoušku z předmětu SZZ.

(2) Katedra garantuje tyto zkoušky z předmětu SZZ

Povinné předměty SZZ

- a) KPE/QUZB1 Pedagogika a psychologie
- b) KPE/QUZB2 Technologie vzdělávání

Povinně volitelné předměty SZZ (student si zapisuje povinně minimálně jeden předmět)

- c) KPE/QUZB3 Didaktika přírodovědných předmětů
- d) KPE/QUZB4 Didaktika ekonomických předmětů
- e) KPE/QUZB5 Didaktika zdravotně-sociálních předmětů
- f) KPE/QUZB6 Didaktika odborných předmětů

Čl. 3

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QUZB1 Pedagogika a psychologie

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné předměty

KPE/UVDP	Úvod do psychologie
KPE/UVP	Vývojová psychologie
KPE/UPO	Psychologie osobnosti pro učitele
KPE/USP	Sociální pedagogika
KPE/UVPE	Úvod do pedagogiky
KPE/UPSPS	Pedagogická a školní psychologie
KPE/UOD	Obecná didaktika
KPE/USPPE	Speciální pedagogika
KPE/UDP1	Didaktická praktika I
KPE/UKMPV	Kapitoly z metodologie pedagogického výzkumu
KPE/UPSK	Pedagogická a sociální komunikace
KPE/USOP	Sociální psychologie
KPE/UDP2	Didaktická praktika II
KPE/UPD	Pedagogická diagnostika
KPE/UPH	Psychohygiena
KPE/UKSL	Kapitoly ze školské legislativy
KPE/UIV	Interkulturní výchova
KPE/UPR	Psychologie řízení
KPE/UAOP	Aktuální otázky pedagogiky
KPE/UPPO	Pedagogické poradenství pro učitele
KPE/URVSM	Řízení výchovy a vzdělávání – kapitoly ze školského managementu
KPE/UPP	Pedagogická praxe

(2) Zkouška má ústní formu. Průběh zkoušky: Student si vylosuje jeden okruh z pedagogiky a jeden okruh z psychologie. Student se na ústní zkoušku připravuje přibližně 30 min. Student je přibližně 15 min. zkoušen z pedagogiky a přibližně 15 min. z psychologie. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí z jednotlivých předmětů. Student je hodnocen jednou známkou.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou

Pedagogika

1. Pedagogika a její předmět, vztah k jiným společenským vědám, struktura pedagogických disciplín.
2. Metodologie pedagogiky – základní metody a postupy pedagogického výzkumu. Význam pedagogiky pro výchovně vzdělávací praxi.
3. Základní kategorie pedagogiky – výchova a její pojetí. Tradiční a alternativní vymezení pojmu výchova, výchova a životní situace, výchova jako adaptace nebo anticipace.
4. Základní kategorie pedagogiky – vzdělávání a vzdělání. Ideál vzdělanosti na začátku 21. století, problematika tzv. krize školy jako vzdělávací a výchovné instituce.
5. Výchova a vzdělání v pojetí J. A. Komenského.
6. Výchova a vzdělávání v pojetí J. F. Herbarta.
7. Výchova a vzdělání v pojetí pragmatické pedagogiky J. Deweye.
8. Zdroje a charakteristika reformního hnutí (do 2. světové války).
9. Současné změny v pojetí učitelské profese.
10. Aktuální úkoly institucionálního vzdělávání – proměna české školy.

11. Vymezení vztahu výchovy a prostředí, typologie prostředí, prostředí a jeho vliv na jedince. Lokální prostředí, vrstevnické skupiny a výchova.
12. Vztah socializace a výchovy, socializace a prostředí, průběh socializace, obsahy socializace v malé sociální skupině. Školní třída jako sociální skupina – specifika školní socializace.
13. Hromadné sdělovací prostředky a výchova, základní druhy masmédií a jejich funkce, výchova a vliv masmédií na rozvoj osobnosti.
14. Sociální komunikace a její formy, verbální a neverbální komunikace.
15. Rodina jako primární socializační a výchovné prostředí, vymezení, funkce rodiny, charakteristiky rodiny v současné době. Komunikace školy s rodinou - možnosti a problémy.
16. Prevence v prostředí školy, zásady efektivní prevence a vztah k výchově a zvládání problémového chování (na příkladu řešení vybraného problému školní socializace).
17. Středoškolská mládež jako specifická skupina, hodnotová orientace mládeže v zrcadle současných výzkumů. Volný čas a mládež - výchovné problémy v tomto kontextu.
18. Sociální patologie, deviace – definice, vymezení, přehled sociálně patologických jevů a problematika jejich zastoupení mezi středoškolskou mládeží.
19. Agresivita mezi dětmi a mládeží – biologické, sociální a kulturní kořeny pro nárůst agresivity v lidském společenství. Podoby šikany ve škole, agresor a oběť, typologie aktérů šikany, etapy rozvoje šikany.
20. Příčiny a vývoj drogových experimentů u středoškolské mládeže, drogová závislost, znaky závislosti, osobnost toxikomana. Jednotlivé druhy drog a jejich zneužívání v ČR.
21. Extremismus a jeho šíření mezi mládeží – jeho historické a sociální kořeny. Vymezení, podoby politického extremismu mezi mládeží, příklady jednotlivých hnutí a skupin – extremistická scéna v ČR.
22. Multikulturní výchova a její význam, základní pojmy a problémy multikulturní výchovy, pojem rasismus a xenofobie a jejich kořeny. Národnostní menšiny u nás, přístup k žákům z vybraných minorit.
23. Diagnostika výsledků výuky – didaktické testy a zásady jejich tvorby, testové položky a konstrukce didaktického testu.
24. Kognitivní a učební styl studenta a jeho diagnostika, specifika vzdělávání mládeže a dospělých ve vztahu k motivaci a k přístupům k učení.
25. Klima školní třídy, atmosféra, prostředí a možnosti diagnostiky klimatu školní třídy, sociometrie a technika SORAD a její využití v pedagogické praxi.
26. Autodiagnostika učitele, stres a pracovní zátěž v učitelské profesi, strategie prevence stresu a syndromu vyhoření.

Psychologie

1. Člověk jako bytost bio-psycho-sociální: biologické a sociokulturní determinace psychiky
2. Periodizace psychického vývoje - etapy v životě jedince a klíčové proměnné každé z nich
3. Náročné životní situace a jejich zvládání (stres, frustrace, konflikt)
4. Sociálně patologické jevy - příčiny vzniku, možnosti jejich nápravy
5. Sociální komunikace ve škole
6. Sociální skupina a její efektivita (struktura a dynamika malé sociální skupiny)
7. Socializace, její podstata a druhy

8. Morální vývoj jedince
9. Psychologické zvláštnosti výchovných metod
10. Podpora učební motivace učiteli a rodiči - přístupy, strategie účinky (učební motivace, modifikace motivu, vztahové normy, "flow", cílové motivace atd.)
11. Psychologické kontexty hodnocení, individuální, sociální a kriteriální vztahová norma
12. Specifika puberty a adolescence
13. Osobnost učitele, učitel dospívajících žáků
14. Psychologická problematika rodiny
15. Psychohygienu, prevence syndromu vyhoření
16. Příčiny školního neúspěchu
17. Záškoláctví a šikana, příčiny, prevence
18. Poruchy učení
19. Spolupráce učitele s rodiči dospívajících žáků
20. Klima školní třídy

Čl. 4

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QUZB2 Technologie vzdělávání

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné předměty

KFY/UTV1 Technologie vzdělávání I
KFY/UTV2 Technologie vzdělávání II

(2) Zkouška má ústní formu. Průběh zkoušky: Student si vylosuje jeden okruh. Student se na ústní zkoušku připravuje přibližně 20 min. a přibližně 20 min. je zkoušen. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí z jednotlivých předmětů. Student je hodnocen jednou známkou.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou

1. Technologie vzdělávání (didaktické technologie) jako vědní disciplína - základní pojmy, vývoj oboru, současnost a perspektivy
2. Teoretické základy programového vyučování – výukový software
3. Počítačem podporovaná výuka x Počítačem řízená výuka
4. Modelování a simulace
5. Výpočetní technika ve školství – VT jako cíl a prostředek výuky
6. PC + dataprojektor – principy, didaktické využití
7. Interaktivní tabule – principy, didaktické využití
8. MS Office – užití ve výuce
9. Internet a jeho využití ve výuce
10. Hlasovací systém a jeho využití ve výuce
11. Klasické technické výukové prostředky – tabule, zpětný projektor, filmová promítačka
12. Zvuk – jeho podstata, záznam na média, reprodukční zařízení
13. Fotoaparát – základní principy a součásti
14. Digitální fotografie – archivace, úpravy a zpracování obrazu.
15. Televizní technika její princip, záznam obrazu, přehrávání,...

16. Videokamera – základní principy a součásti
17. Stříhové programy pro úpravu videa a zásady tvorby. Export videa.
18. Hardware – základní komponenty PC
19. Periférie PC
20. Paměťová média
21. Síťové připojení (Modem, síťová karta, Wi-Fi, Bluetooth,...)
22. Software – rozdělení, užití
23. Počítačové viry, jejich detekce a ochrana před viry
24. Výukový software pro daný obor
25. Počítačové hry a jejich využití ve výuce

Čl. 5

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QUZB3 Didaktika přírodovědných předmětů

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné a povinně volitelné předměty

- KPE/UOD Obecná didaktika
- KPE/UDPP1 Didaktika přírodovědných předmětů I
- KPE/UDPP2 Didaktika přírodovědných předmětů II

(2) Zkouška má ústní formu. Průběh zkoušky: Student si vylosuje jeden okruh. Student se na ústní zkoušku připravuje přibližně 20 min. a přibližně 20 min. je zkoušen. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí z jednotlivých předmětů. Student je hodnocen jednou známkou.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou

1. Didaktické principy a zásady – ve vztahu k ostatním didaktickým kategoriím (k cílům výuky, obsahu výuky, výukovým metodám, organizačním formám a k výsledkům výuky).
2. Výukové metody – třídění metod výuky podle zdroje poznání a typů poznatků, třídění metod výuky odborných předmětů podle obsahu vzdělání.
3. Organizační formy výuky – kompetence pro vzdělávání na odborné škole v přírodovědných předmětech, vyučovací hodina a různé formy přípravy na vyučování, specifika vyučovacích hodin na odborné škole.
4. Výukové cíle a jejich taxonomie – taxonomie poznávacích cílů (Bloom), taxonomie operačních a hodnotových cílů (R. H. Dave).
5. Specifické cíle v rámci přírodovědného vzdělávání na střední odborné škole (fyzika, chemie, biologie).
6. Pedagogická komunikace a interakce ve výuce – verbální, neverbální, úloha učitele v komunikaci, specifická komunikace na střední odborné škole.
7. Projektování výuky – problémová a projektová výuka v přírodovědných předmětech, vyučování a učení, učební plány, problematika paměti, proces zapamatování a učení.
8. Specifická problematika didaktik fyziky, chemie a biologie.
9. Didaktické funkce pokusů – didaktické požadavky na demonstrační pokus, hlavní fáze demonstračního pokusu, skupinové vyučování formou žákovských pokusů.

10. Metodika řešení fyzikálních úloh – třídění fyzikálních úloh, rozdělení fyzikálních úloh podle jejich funkce ve výuce, rozdělení fyzikálních úloh podle způsobů řešení.
11. Specifika experimentů ve fyzice, chemii a biologii.
12. Hodnocení vědomostí žáků – specifika hodnocení vědomostí žáků v odborných předmětech.
13. Didaktická a audiovizuální technika a její možnosti užití ve výuce.
14. Problematika učebnic a dalších studijních materiálů a pomůcek na střední škole
15. Učitel přírodovědných předmětů – odborná kvalifikace, profesioqram učitele, metodická způsobilost učitele.

Čl. 6

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QUZB4 Didaktika ekonomických předmětů

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné a povinně volitelné předměty

KPE/UOD Obecná didaktika
KRM/UDEP1 Didaktika ekonomických předmětů I
KRM/UDEP2 Didaktika ekonomických předmětů II

(2) Zkouška má ústní formu. Průběh zkoušky: Student si vylosuje jeden okruh z Obecné didaktiky a jeden okruh z Didaktiky ekonomických předmětů. Student se na ústní zkoušku připravuje přibližně 20 min. Student je přibližně 10 min. zkoušen z Obecné didaktiky a přibližně 10 min. z Didaktiky ekonomických předmětů. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí z jednotlivých předmětů. Student je hodnocen jednou známkou.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou

Obecná didaktika

1. Předmět a pojetí didaktiky (pojem didaktika, vztah obecné didaktiky a oborových didaktik, vztah didaktiky k ostatním vědám, pojmy: výuka, vyučování a učení).
2. Problematika cílů výuky (funkce cíle, význam cílů vyučování pro učitele a žáka, hierarchie cílů vzdělávání, stanovení a formulace výukových cílů, taxonomie výukových cílů, práce učitele s cíli ve vyučování).
3. Obsah vyučování (učivo, zprostředkující a vstřícný přístup k učivu, kurikulum, uspořádání učiva v pedagogických dokumentech, rámcové vzdělávací programy).
4. Základní didaktické principy (se zaměřením na odborné vzdělávání).
5. Výukové metody (metody slovní: monologické, dialogické, práce s knihou; metody názorně demonstrační; metody praktických činností žáků; hra jako vyučovací metoda; využití výukových metod v rámci odborného vzdělávání).
6. Hodnocení vzdělávacích výsledků žáka (metody hodnocení: metoda systematického pozorování, ústní a písemné zkoušky, hodnocení složitých výkonů žáka, didaktické testy; formy hodnocení: klasifikace, slovní hodnocení).

7. Organizační formy výuky (individuální a individualizovaná výuka, hromadná a frontální výuka, skupinová a kooperativní výuka, individualizace a diferenciacce v procesu vyučování).
8. Projektová výuka (výhodiska, realizace, druhy projektů).
9. Projektování výuky (dlouhodobá příprava výuky, aktuální příprava na výuku, didaktická transformace učiva v činnosti učitele).

Didaktika ekonomických předmětů

1. Organizace výuky ekonomických předmětů na středních školách.
2. Jaké koncepce vyučování jsou v ekonomických předmětech vhodné?
3. Jaké didaktické pomůcky je vhodné využívat v ekonomických předmětech?
4. Vysvětlíte koncepci projektového vyučování v ekonomických předmětech?
5. Učivo v odborném vzdělávání a jeho analýza.
6. Jakým způsobem jsou jednotlivé didaktické zásady aplikovány v ekonomických předmětech?
7. Vysvětlíte, jaké problematické situace přináší výuka ekonomických předmětů na středních školách a jak tyto situace vhodně řešit.
8. Co je to programované vyučování, jaké výhody a nevýhody jsou s ním spojené?
9. Kvalifikace jako požadavek na kvalitu pracovních sil dle Národního ústavu pro vzdělávání.
10. Vysvětlíte funkci fiktivní firmy ve výuce ekonomických předmětů.

Čl. 7

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QUZB5 Didaktika zdravotně-sociálních předmětů

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné a povinně volitelné předměty

KPE/UOD Obecná didaktika

UOP/UDZS1 Didaktika zdravotně-sociálních předmětů I

UOP/UDZS2 Didaktika zdravotně-sociálních předmětů II

(2) Zkouška má ústní formu. Průběh zkoušky: Student si vylosuje jeden okruh z Obecné didaktiky a jeden okruh z Didaktiky zdravotně-sociálních předmětů. Student se na ústní zkoušku připravuje přibližně 20 min. Student je přibližně 10 min. zkoušen z Obecné didaktiky a přibližně 10 min. z Didaktiky zdravotně-sociálních předmětů. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí z jednotlivých předmětů. Student je hodnocen jednou známkou.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou

Obecná didaktika

1. Předmět a pojetí didaktiky (pojem didaktika, vztah obecné didaktiky a oborových didaktik, vztah didaktiky k ostatním vědám, pojmy: výuka, vyučování a učení).

2. Problematika cílů výuky (funkce cíle, význam cílů vyučování pro učitele a žáka, hierarchie cílů vzdělávání, stanovení a formulace výukových cílů, taxonomie výukových cílů, práce učitele s cíli ve vyučování).
3. Obsah vyučování (učivo, zprostředkující a vstřícný přístup k učivu, kurikulum, uspořádání učiva v pedagogických dokumentech, rámcové vzdělávací programy).
4. Základní didaktické principy (se zaměřením na odborné vzdělávání).
5. Výukové metody (metody slovní: monologické, dialogické, práce s knihou; metody názorně demonstrační; metody praktických činností žáků; hra jako vyučovací metoda; využití výukových metod v rámci odborného vzdělávání).
6. Hodnocení vzdělávacích výsledků žáka (metody hodnocení: metoda systematického pozorování, ústní a písemné zkoušky, hodnocení složitých výkonů žáka, didaktické testy; formy hodnocení: klasifikace, slovní hodnocení).
7. Organizační formy výuky (individuální a individualizovaná výuka, hromadná a frontální výuka, skupinová a kooperativní výuka, individualizace a diferenciacce v procesu vyučování).
8. Projektová výuka (východiska, realizace, druhy projektů).
9. Projektování výuky (dlouhodobá příprava výuky, aktuální příprava na výuku, didaktická transformace učiva v činnosti učitele).

Didaktika zdravotně-sociálních předmětů

1. Učitel, mentor, tutor – role ve výuce zdravotně-sociálních předmětů
2. Problematika výuky zdravotně-sociálních předmětů
3. Spolupráce vzdělávací instituce s praktickým pracovištěm
4. Požadavky na vyučovací prostředí – odbornou učebnu a klinické pracoviště
5. Příprava, vedení a hodnocení výuky v odborné učebně
6. Příprava, vedení a hodnocení výuky na praktickém pracovišti
7. Interaktivní proces při výuce zdravotně-sociálních předmětů
8. Cíle praktické výuky
9. Motivace při výuce praktických předmětů
10. Dokumentace pro výuku praktických předmětů
11. Využití moderních vyučovacích metod – příklady
12. Sebereflexe, kritické myšlení
13. Výzkum a praxe na základě důkazů (EBP)
14. Didaktické metody ve výuce zdravotně-sociálních předmětů
15. Exkurze, případová studie, projektové učení
16. Simulační výuka
17. Mentorink ve zdravotně-sociální didaktice

Čl. 8

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QUZB6 Didaktika odborných předmětů

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné a povinně volitelné předměty

KPE/UOD Obecná didaktika

KPE/UDOP1 Didaktika odborných předmětů I

KPE/UDOP2 Didaktika odborných předmětů II

(2) Zkouška má ústní formu. Průběh zkoušky: Student si vylosuje jeden okruh. Student se na ústní zkoušku připravuje přibližně 20 min. a přibližně 20 min. je zkoušen. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě zhodnocení úrovně znalostí z jednotlivých předmětů. Student je hodnocen jednou známkou.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou

1. Specifika oborové didaktiky humanitních předmětů, její uplatnění na různých typech a stupních škol, její vztah k obecné didaktice.
2. Výukové cíle ve vyučovací praxi humanitních oborů (význam cíle, jeho formulace a užití ve výuce, druhy cílů dle složek učiva (se zvláštním přihlédnutím k cílům v afektivní oblasti).
3. Vybrané didaktické principy ve výuce humanitních předmětů (konkrétní příklady jejich uplatnění).
4. Učivo ve výuce humanitních oborů (didaktická analýza učiva, didaktická transformace, kurikulární dokumenty v praxi výuky humanitních oborů).
5. Projektování výuky humanitních předmětů (příprava na výuku v předmětech humanitních oborů – učební plány, časově-tematické plány, příprava na konkrétní vyučovací jednotku).
6. Konkrétní podoby výukových metod využitelných při vyučování humanitních oborů (klasické výukové metody, aktivizující výukové metody, komplexní výukové metody).
7. Problémová a projektová výuka v praxi humanitních předmětů (východiska, charakteristika, uplatnění, přednosti a nedostatky).
8. Možnosti organizace výuky humanitních oborů (podoby organizace času, prostoru, žáků, učitele a materiálních prostředků výuky).
9. Hodnocení vzdělávacích výsledků žáka ve výuce humanitních předmětů (metody a formy hodnocení).
10. Učitel humanitních oborů (odborná kvalifikace, osobnostní předpoklady, náročnost profese, současné problémy profese).

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 9

Obsahové a formální požadavky

- (1) Minimální a maximální rozsah bakalářské práce (vlastní text práce bez obsahu, seznamu literatury, příloh) stanovuje zadání práce.
- (2) Formální požadavky na úpravu práce stanovuje čl. 16 odst. 7 opatření děkana.
- (3) Požadavky na úpravu citací a způsob uvedení bibliografických údajů stanovuje norma ČSN ISO 690, resp. norma APA.
- (4) Kritéria hodnocení bakalářské práce jsou uvedena v příloze této směrnice.

Čl. 10

Obhajoba bakalářské práce

- (1) Obhajoba bakalářské práce trvá přibližně 20 minut. Průběh obhajoby:
 - a. Student komisi stručně (např. za pomoci prezentačních programů) představí cíl práce, strukturu práce, výsledky a přínos práce).
 - b. Komise se seznámí s posudky práce.
 - c. Student reaguje na případné připomínky a otázky uvedené v posudku.
 - d. Následuje diskuse k práci, členové SZZ komise mohou studentovi položit doplňující dotazy.
- (2) Hodnocení práce zahrnuje hodnocení obsažené v posudcích i hodnocení obhajoby před komisí SZZ. Výkon je hodnocen jednou známkou.

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 11

Závaznost, aplikovatelnost a výklad směrnice

- (1) Pravidla obsažená ve směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucího katedry. Změna v osobě vedoucího nemá na pravidla uvedená v této směrnici vliv.
- (2) Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice, a to postupem podle čl. 18 odst. 3 a 4 opatření děkana.
- (3) Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucího katedry s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo ve směrnici vedoucího katedry.
- (4) Výkladem směrnice je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucího katedry.

Čl. 12

Účinnost

Tato směrnice nabývá účinnosti 1. 12. 2016.

V Českých Budějovicích 30. 11. 2016

Prof. PaedDr. Iva Stuchlíková, CSc., v. r.
vedoucí katedry pedagogiky a psychologie

Příloha

Kritéria hodnocení bakalářské práce

Pozn.: kritéria se hodnotí na čtyřstupňových škálách, jejichž krajní polohy jsou uvedeny u každého kritéria.

Obsahová úroveň práce

- formulace cílů: *cíle jsou jasně formulovány - cíle nejsou korektně formulovány*
- struktura práce odpovídá cílům: *zcela odpovídá - neodpovídá*
- jednotlivé části práce: *jsou pro celek podstatné - nejsou podstatné*
- teoretická a empirická část práce jsou: *provázané - neprovázané*
- naplnění cílů práce: *cíle práce naplněny - nenaplněny*

Způsob zpracování

- zvolené metodologické řešení: *odpovídá cílům práce - neodpovídá cílům práce*
- adekvátní použití výzkumných metod, metodických postupů: *zcela adekvátní - neadekvátní*
- způsob prezentace problému/tématu: *přiměřený a jasný - neodpovídá typu práce, není srozumitelný*
- úroveň interpretace a diskuze k řešenému problému: *dostatečná - nedostatečná*
- propracovanost práce: *práce je ve všech svých částech přiměřeně propracovaná - některé části práce nejsou dostatečně dopracované, dokončené*

Práce se zdroji

- práce s odbornou literaturou *výborná - nedostatečná (neodpovídající)*
- aktuálnost použitých zdrojů: *zdroje jsou aktuální - zdroje nejsou aktuální*
- zahraniční zdroje: *práce obsahuje relevantní zahraniční zdroje - práce neobsahuje zahraniční zdroje*
- relevance a validita zdrojů: *relevantní - nerelevantní*
- citační norma: *zcela dodržena - nedodržena*

Jazyková úroveň práce:

- stylistická vyspělost: *odpovídá úrovni odborného stylu - neodpovídá požadované úrovni*
- gramatická úroveň: *neobsahuje gramatické chyby - obsahuje velké množství gramatických chyb*
- odborný jazyk: *používá výborně - nepoužívá*

Formální úroveň práce:

- rozsah práce: *odpovídá - neodpovídá stanoveným požadavkům*
- práce obsahuje požadované náležitosti: *obsahuje - neobsahuje*

- grafická úroveň práce: *vyhovující - nevyhovující*
- struktura a členění práce: *vyhovující - nevyhovující*